

ST·OLAV

K A T O L S K T I D S S K R I F T

• FOR RELIGION OG KULTUR •

78. ÅRGANG

30. APRIL 1966

A V I N N H O L D E T :
ET SKRITT PÅ VEIEN (LEDER) - INTERVJU MED BITTEN
OG ROLF SAND - POLSK JUBILEUM - BLIKK PÅ TIDEN
- FØRSTEREISGUTTENE - EN KLOVNS FUNDERINGER - FILM

NR
9

NESTE NUMMER UTKOMMER 14. MAI 1966

AV KIRKENS LIV

Uken 1.—7. mai

Uken 8.—14. mai

3. SØNDAG EFTER PASKE

Festen til ære for Håndverkeren Josef, arbeidernes vernehelgen blir feiret på søndag.

Epistel: Kol. 3, 14—15

Evangelium: Matheus 13, 54—58.

Epistelen fremhever kjærligheten og takknemligheten som bør fylle oss alle:

Brødre, la kjærlighetens bånd og Kristi fred gi den glede i deres hjerter som dere er kalt til i ett legeme, og vær takknemmelige. Alt hva dere gjør i ord eller gjerninger gjør alt sammen i Vår Herre Jesu Kristi navn, idet dere takker Gud og Faderen ved Ham.

Vi minnes søndagen med kirkebønnen for dagen:

Gud du viser de villfarne din sannhets lys, så de skal kunne vende tilbake til rettferds vei, gi alle som telles med i den kristne tro, å sky det som står mot ditt navn og hige etter det som høver.

MANDAG: *Den hellige Atanasius*, biskop, bekjenner og kirkelærer i Aleksandria. Død 373. Han kjempet mot arianerne som benektet Kristi Guddom.

TIRSDAG: søndagens messe.

ONSDAG: *Den hellige Monica*, mor til den hellige Augustin.

TORS DAG: *Den hellige Pius V* som ble dominikaner da han var bare 14 år gammel. Han ble pave i 1566 og hadde ansvar for at bestemmelsene fra Tridentinerkonsilet ble satt ut i praksis.

FREDAG: Søndagens messe.

LØRDAG: *Den hellige Stanislaus*, biskop og martyr. Vernehelgen for Polen. Han døde i 1079 i Krakau.

4. SØNDAG EFTER PASKE

Epistel: Jacob 1, 17—21.

Evangelium: Johannes 16, 5—14.

Fra epistelen: All god gave og all fulkommen gave kommer ovenfra fra lysenes Far og hos Ham er ikke forandringer eller skygge av omskifte. For etter sin frie vilje har han født oss ved sannhetens ord, så vi på en vis skulle være første grøden av hans skapning.

Evangeliet sier blant annet: Det er til gagn for dere at jeg går bort for går jeg ikke bort kommer Talsmannen ikke til dere. Og når han kommer skal han overbevise verden om synd og om rettferd og om dom.

MANDAG: *Den hellige Gregor av Nasians*, biskop, bekjenner og kirkelærer. Død 390.

TIRSDAG: *Den hellige Antoninus*, biskop og bekjenner. Dominikaner, erkebiskop i Firentze.

ONSDAG: *De hellige apostler Filip og Jacob*. Filip var en av de første disipler Jesus kalte. Jacob er forfatter av Jacobs brev. Fra kommunionsverset «Så lang tid har jeg vært hos dere og dere har ikke kjent meg? Filip den som ser meg, han ser også min Fader. Tror du ikke at jeg er i Faderen og at Faderen er i meg?»

TORS DAG: *De hellige Martyrer Nereus, Akilleus, Domitilla og Pankratius*. De første tre skal ha vært disipler av apostelen Peter. Pankratius ble halshugget i 304 ved Roma, 14 år gammel.

FREDAG: *Den hellige Robert Bellarmin*, biskop, bekjenner og kirkelærer. Død i 1621. En kirkens forsvarer mot reformasjonen.

LØRDAG: *Den hellige Bonifantius*, martyr, død 306.

Nytt opplag av «Liturgikonstitusjonen». Den første konsiltekst som kom på norsk (Gudstjenestens fornyelse) har lenge vært utsolgt. Den vil i disse dager foreligge i nytt opplag.

GUDSTJENESTER PÅ SØN- OG HELLIGDAGER	Stille messe	Høymesse
OSLO: <i>St. Olavs kirke</i> , Akersveien 5. Biskopen og prestegården 42 52 87. Sogneprestkontoret 41 41 61	7.00 9.00 9.45 og 19.00	11.00
<i>St. Hallvard kirke</i> , Fransiskanerne, Urtegt. 29, tlf. 68 08 68	8.30 19.00	11.00
<i>St. Dominikus kirke</i> , Dominikanerne, Neuberggaten 15, tlf. 55 07 71	8.15 9.00 11.30	10.00
<i>Vår Frue Villas kapell</i> , Montebello, Ullernchausséen 52, tlf. 55 81 21	8.30	—
<i>Grefsen kapell</i> , Glads vei 23, tlf. 212355	9.00	10.30
<i>Lunden kloster</i> , Trondheimsveien 309, tlf. 21 25 87	9.00	—
ARENDAL: <i>St. Franciskus kirke</i> , Tyholmen, tlf. 22 209	8.00	11.00
BERGEN: <i>St. Pauls kirke</i> , Christies gt. 16, tlf. 15 410	9.00 19.00	11.00
<i>Vår Frue kirke</i> , Helleveien, tlf. 56 245	9.30 19.00	—
DRAMMEN: <i>St. Laurentius kirke</i> , Cappelensgt. 1, tlf. 83 20 19	8.30	10.30
FREDRIKSTAD: <i>St. Birgitta kirke</i> , Kongens gt. 9, tlf. 11 438	9.00	11.00
HALDEN: <i>St. Peters kirke</i> , Kristian V's pl. 1, tlf. 1168	8.00	10.45
HAMAR: <i>St. Torfinns kirke</i> , Torvgt. 113, tlf. 23 751	8.30	11.00
HAUGESUND: <i>St. Josefs kirke</i> , Haralds gt. 21, tlf. 3195	8.30	11.00
HØNEFOSS: <i>St. Theresia kirke</i> , Vesterngt. 5, tlf. 21 266	8.00	10.30
KRISTIANSAND S.: <i>St. Ansgar kirke</i> , Kirkegt. 3, tlf. 24 225	8.00	10.30
LILLEHAMMER: <i>Mariakapellet</i> , Weidemannsgt. 3, tlf. 52 550	—	10.00
LILLESTRØM: <i>St. Magnus kirke</i> , Romeriksgt. 1, tlf. 71 28 85	8.30	11.15
MOSS: <i>St. Mikael's kapell</i> , Ryggeveien 24, tlf. 51 038	—	11.00
PORSGRUNN: <i>Vår Frue kirke</i> , Sverres gt. 26, tlf. 50 793	7.45	10.45
SARPSBORG: <i>St. Olavs kapell</i> (1. og 3. søndag) O. Haraldssonsgt. 49, tlf. 53765	17.30	—
STABEKK: <i>Maria kirke</i> , Nyveien 17, tlf. 53 77 35	8.30 19.00	10.45
STAVANGER: <i>St. Svithun kirke</i> , Dronningensgt. 8, tlf. 25 534	8.00	10.30
TØNSBERG: <i>St. Olavs kirke</i> , Sandefjordgt. 1, tlf. 11 949	8.00	10.45
TRONDHEIM: <i>St. Olavs kirke</i> , Prinsensgt. 2a2 Biskopen og prestegården tlf. 21214	8.45 19.00	11.00
<i>St. Elisabeth hospital</i> , Ila tlf. 21607	6.15	—
KRISTIANSUND N.: <i>St. Eysteins kirke</i> , Flintegt. 5, tlf. 2779	8.00	11.00
LEVANGER: <i>St. Torfinns kirke og St. Eysteins sykehjem</i> , Jernbanegt. 29	8.30	11.00
MOLDE: <i>St. Sunniva kirke</i> , Parkveien 23, tlf. 51 467	8.30	11.00
ÅLESUND: <i>Vår Frue kirke</i> , Nørvesund, tlf. 7558	8.30	11.00
TROMSØ: <i>Vår Frue kirke</i> , Storgt. 94. Biskopen og prestegården, tlf. 3604	8.15	10.30
<i>St. Elisabeth hospital</i> , Mellomveien 15, tlf. 2101	6.20	—
BODØ: <i>St. Eystein kirke</i> , Hernesveien 22, tlf. 21 783	8.15	10.30
HAMMERFEST: <i>St. Mikael kirke</i> , Salsgt. 52, tlf. 1447 (1. VII—31.VIII (St. Elisabeth Institutt, tlf. 1392)	19.00 8.00	10.30 10.30
HARSTAD: <i>St. Sunniva kirke</i> , Skolegt. 4, tlf. 1205	8.00	10.30

ST. OLAV

KATOLSK TIDSSKRIFT FOR RELIGION OG KULTUR

Ansvarshavende redaktør: Åge Rønning.

I redaksjonen:

Lars Roar Langslet, Gunnar Magnus, Albert J. Raulin O.P.,
Helge Erik Solberg og Nils Heyerdahl.

Redaksjonens adresse: Akersveien 5, Oslo 1, telefon 42 37 43.
Redaktøren privat 28 01 04.

Ekspedisjon og forlag: Akersveien 5, Oslo 1.
Kontortid 9—16. Lørdag 9—14. Telefon 42 31 70.

Abonnement (direkte ell. gjennom
postkontorene). Kr. 20 pr. år,
kr. 10 pr. ½ år. Utlandet kr. 24.

Annonser: 10 dager før utg.dagen
(se nederst på omslagssiden). 24
nummer årlig. - Postgiro 153 21.

ET SKRITT PÅ VEIEN

Før påske kunngjorde verdenspressen de nye katolske retningslinjer for fremtidige ekteskaper mellom en katolikk og en protestant, eller mellom en katolikk og en ikke-kristen (se «St. Olav», nr. 7, s. 103).

I forhold til tidligere praksis er enkelte hensyn tatt til den ikke-katolske part. Men stort sett er den katolske lovgivning uforandret. Dette gjelder blant annet de to viktigste stridsspørsmål: forpliktelsen til å oppdra samtlige barn i den katolske tro, og ekteskapets kirkerettslige ugyldighet om den katolske kirke ikke selv har velsignet ektepakten. Det nye er at der gis adgang til å søke dispensasjon i Rom på både det ene og det annet punkt, noe som tidligere hadde vært helt umulig.

Det er ikke bare fra protestantisk og anglikansk (dr. Ramsay) hold at man har ytret skuffelse. Kardinal Bea, lederen for det katolske sekretariat for kristen enhet, har i et intervju sagt at nye forhandlinger må til, og at man ikke kan vente at de ikke-katolske kirkesamfunn vil slå seg til ro med det som nå er oppnådd.

Der opplyses forresten at Vatikanet for sin del hadde vært villig til å gå noe lenger, men at biskopene fra enkelte land har tryglet om forsiktighet.

Har vi, når disse bestemmelser først foreligger, noen mulighet for å forstå hvorfor den katolske kirke foreløpig har stanset opp der?

Oppmerksomheten samler seg om de to punktene: barnas katolske oppdragelse og den kirkerettslige ugyldighet som rammer et ekteskap som den katolske kirke ikke selv har velsignet.

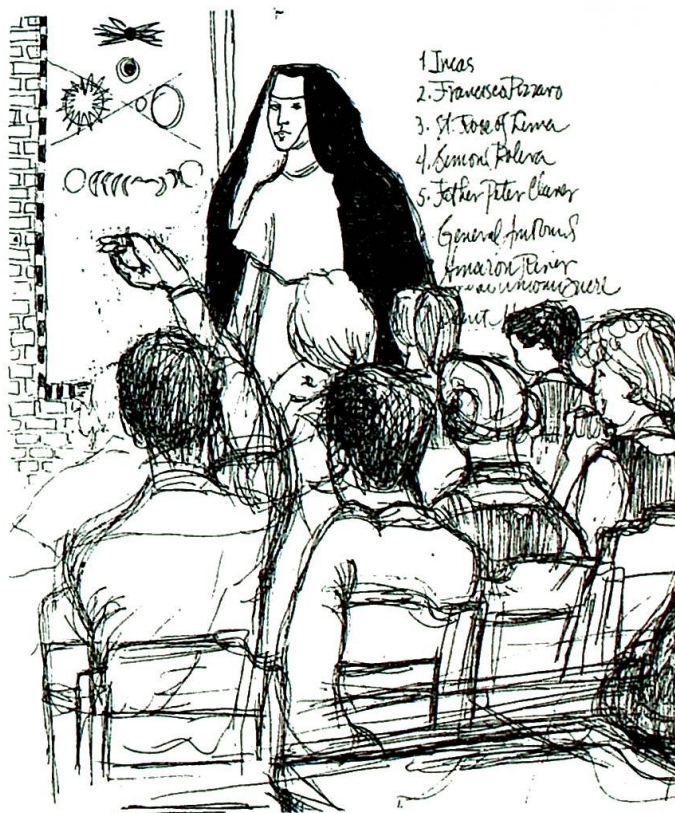
Først vil man kunne peke på den trygghet det gir i et ekteskap, hvor troen skaper et skille mellom foreldrene, at de på forhånd er blitt enige om sine eventuelle barns religiøse oppdragelse. Ut fra motiver som er helt annet enn kirkelige, er det i Danmark påbudt ved lov (av 30. juni 1922) at partene ved inngåelse av et ekteskap, når de ikke tilhører samme kirkesamfunn, skal avgi en skriftlig erklæring om i hvilken tro barna skal oppdras. Nå er det naturligvis likegyldig for den danske lov hvilken tro dette blir, men det sier noe om betimeligheten av en fast avtale.

Har man først innsett at den katolske kirke har gode grunner til å ønske en avtale på forhånd, for at barna ikke skal bli en slagmark for foreldrenes motstridende trosoppfatninger, sier det seg selv at den samme kirke, for den gir sin velsignelse, kan stille betingelser som er fremmede for en pluralistisk stat. Den kirkelige vielse er jo en religiøs handling. Anser man at den katolske tro er en Guds gave, er det ikke så liketil å unngå den slutning at det er i denne tro en katolikk bør oppdra sine barn.

Her vil de fleste nettopp mene at dette blir den enkelte katolikks sak å avgjøre. Og mange katolikker vil sikkert foretrekke denne frihet. Men til gjengjeld vil mange, som oppriktig ønsker å sikre sine barn en katolsk oppdragelse, føle det som en mektig hjelp når kirken selv stiller seg på deres side. Mange biskoper har nok vegret seg for å belaste den enkeltes samvittighet ved på den ene siden å hevde katolikkenes plikt til å gi barna sin tro, og på den andre siden overlate den samme katolikk til seg selv. Mange vil tolke denne frykt som en mangel på modenhet hos den katolske kristne, men man kan ikke se bort fra den sjelsesørgeriske erfaring.

Er det da noen grunn til å erklære et ekteskap *ugyldig* fordi det er inngått av en katolikk uten den katolske kirkes bistand? Er det ikke nok å si at et slikt ekteskap er beklagelig? Jo, det vil mange mene. Men vi må regne med en faktor som har vært, ser det ut til, helt avgjørende. Så lenge ekteskapet blir inngått i katolsk regi, vet man at ektefellene har sagt ja til et uoppløselig ekteskap. Ellers kan det være både det ene og det andre. De som kritiserer den katolske kirke, bør vite at deres usikre holdning til skilsmissspørsmål er den viktigste årsak til den katolske kirkes krav på selv å føre kontroll med ekteskapets inngåelse.

(Forts. n. side)

Kan barn bli en slagmark for motstridende trosoppfatninger?

VI BYGGER GUDS RIKE

AV BERNARD DELPLANQUE

«Et arbeid som gir mening til vårt liv.»

«Jeg tror ikke at jeg overdriver når jeg påstår at ni av ti gode kristne opplever det daglige arbeid som en slags åndelig hindring.»

(Teilhard de Chardin, Det guddommelige miljø)

Alle sammen har vi lært fra Bibelen at arbeidet er skapnings lov: «I ditt ansikts sved skal du ete ditt brød». Om vi er kristne, prøver vi å bære «dagens byrde og hete» tålmodig, i håp om at vingårdens Herre i evigheten skal gi oss «hva rett er»...

Jeg tror allikevel at dette syn på vårt arbeidsliv ikke er virkelig kristent. Selv om det er Guds Ord som står som prinsipp og som endemål for vårt arbeidsliv, forblir arbeidet selv, den menneskelige virksomhet i verden, utenfor vårt trosliv. Pleier vi ikke å misunne munkene som er fullstendig engasjert i et liv for Gud mens vi, derimot, blir atspredt fra bønnelivet på grunn av vårt arbeid? Vi har lett for å glemme at munkene også arbeider. Dessuten spiller Kristi mysterium ingen rolle i denne måte å oppfatte vårt arbeid på.

Om vi vil være oppriktige må vi forresten anerkjenne at vi faktisk ikke opplever vårt arbeid slik. Hvis vi har en god stilling, hvis vårt yrke interesserer oss, blir vi glad i det. Vi er glad for å delta i et arbeid som gir en mening til vårt liv. Vi er stolte når vi klarer vanskelige oppgaver og når vi har opp-

Bortsett fra disse spørsmål som protestantene stiller, vil katolikkene også ha sine egne. Ville det ikke vært mulig å markere sterkere at det å gifte seg med en protestant er noe helt annet enn å gifte seg med en ikke-kristen? Hvorfor skal Rom alene bedømme om en dispensasjon kan bli gitt med hensyn til barnas oppdragelse eller ekteskapets inngåelse foran en ikke-katolsk prest?

fylt vår daglige virksomhet. «Arbeidet gjør mennesket menneskelig» skrev Marx, og det er sant. Selv de som lider under tunge arbeidsvilkår og kjemper for å få bedre arbeidsforhold, vil ikke kvitte seg med den glede de opplever fordi de har en jobb. Arbeidsløsheten er den verste sosiale plage, og ikke bare fordi lønsmottageren får en mindre inntekt, men fordi han blir såret i sitt menneskeverd. I virkeligheten eksisterer det ofte en kløft mellom vårt kristne liv og vårt arbeid.

Hvordan kan vi kristeliggjøre vårt arbeid i seg selv? Hvordan kan vi forene i troen de mørke og de lyse sider som hvert arbeidsliv får? Hvordan kan vi balansere mellom det som er sant i den bibelske beskrivelse og det moderne optimistiske syn? På den ene side krever arbeidet en kostbar anstrengelse. På den annen side tror vi at vi er verdens nyskapere når vi utvikler vitenskapen og fremskrittet. Er det da mulig å oppleve vårt arbeid på en kristen måte og samtidig respektere dets dobbelttydige forhold?

Svaret, synes jeg, er å rette Påskelyset på vårt arbeidsliv. Påskemysteriet som Jesus har opplevet blir i liturgien kalt «gjenskapelsen». Ved å gi sitt liv på korset har Jesus skapt den nye jord og den nye himmel som han har åpnet veien for oss til. Etter Kristi Påske er vi på vei til Guds Rike.

Men dette som Jesus har gjort for å bli det nye livs kilde for oss, dette som vi får del i gjennom troen og sakramentene, er det vårt arbeid å inkarnere og virkeliggjøre i hele verden. Vårt arbeid er ofte en stor påkjenning, men Kristi kors var også tungt å bære. Vi er glade når vårt arbeid lykkes, men Gud selv «så på alt det han hadde gjort, og se det var såre godt». Kristus selv har beskrevet Påskens glede med en kort lignelse: «Når kvinnen føder, har hun sorg fordi hennes tid er kommet; men når hun har født sitt barn, kommer hun ikke lenger sin trengsel i hu, av glede over at et menneske er født til verden.»

«Skapningen lenges og stunder, etter Guds barns åpenbarelse», skrev apostelen Paulus til romerne. Ved å arbeide, blir vi delaktige i Kristi kors og Kristi nyskaping, og vi frigjør verden. Vårt arbeid bidrar til å bygge Guds Rike, «i håp om at også skapningen skal bli frigjort fra forgjengelighetens trældom til Guds barn herlige frihet».

CROMYKO I ROMA

Det gikk den 23. april forlydender om at pave Paul ville motta den russiske utenriksminister, Andrei Gromyko i en audiens i Rom. Ifølge engelske kilder akter paven å følge i Johannes XXIII.s fotspor når det gjelder å arbeide for en modus vivendi mellom kirke og stat i kommunistlandene. På informert hold sies det at de nye vanskeligheter for Kirken i Polen gjør et møte mellom paven og Gromyko enda mer nødvendig og nyttig.

Sentraliseringen synes fremdeles å være større enn nødvendig.

Disse spørsmål er på sin plass, fordi de nye bestemmelser er godkjent på prøve. Erfaringen vil vise om de svarer til forventningene eller om kritikerne har rett. Foreløpig kan man i hvert fall tale om et skritt på veien.

AJR.

„PERMANENT DRAMA”

EN PRAT MED BITTEN OG ROLF SAND

Bitten og Rolf Sand påstår at deres dagligliv arter seg som et slags «permanent drama». Rolf løper kanskje til bussen i morgentimene (ned Bærums bratteste stentrapp), prøver på Det Norske Teater fra klokken 11 til 15, løper bort på holdeplassen overfor Chat Noir og får buss 39 eller buss 42 tilbake. Er hjemme noen hektiske timer opptatt med barneoppdragelse og snemåking og havestell, middag med Bitten, telefoner osv., så stuper han ned den samme elendige stentrappen igjen for å nå kveldens forestilling som begynner klokken 20 og slutter ved 23-tiden.

— Permanent drama, sier Rolf, — permanent drama. Og Bitten ler. Det er tydelig at de trives godt med et slikt drama.

— Vel, men dere kan jo ta det rolig om søndagene, hm? Er kirken langt herfra?

— 10 minutter.

— 20.

— 10.

— Snille deg, det er 10 hvis du løper, ikke ellers.

— Men det gjør vi da bestandig, kjære deg.

Efter en kort og i grunnen ganske mild pause, sier Rolf forklarende:

— Dette er en annen permanent ting i vår familie faktisk. Vi har en ønskedrøm om å gå rolig og stille til kirken om søndagene med barna. (Fire piker og en gutt, alder fra 14 og ned til halvannet.) Vi har hatt den drømmen i 15 år. Isteden blir det alltid en langspurt og pinlig innkomst, mens menigheten synger Asperges.

Begge to representerer en, skal vi si, ny type legfolk i den katolske kirke. Uredde og meget åpne, samtidig dypt og trofast engasjert i Kirkens liv og i grunnen preget av en beseirende tillit til at Peters skip nok tåler en smule kritikk.

I de siste få måneder har Rolf bl. a. vært i sving som formann for den nye massemediakommisjonen i bispedømmet, et praktisk resultat av Konsilet. I denne korte og ganske springende samtale med «St. Olav» kommer han og hans frue både inn på kommisjonens virksomhet, den offentlige debatt og våre trosfeller, fødselskontrollproblemet osv. — helt til vi

ganske enkelt ender i rene tekstreklamen for kirkedagen på Stabekk, i deres egen menighet.

Og undertegnede må jo innrømme at man etter hvert oppdager at det både er mening og glede i familiens «permanente drama». Vi kunne visst trenge litt mer drama noen hver av oss i disse dager og tider.

Hva mener den ærverdige formann om massemediakommisjonen?

— Massekommediakommisjonen? Jeg var litt skeptisk til å begynne med, sier Rolf Sand. — Men etter hvert som vi fikk konkretisert det hele i punkter, har vi sett behovet. Det har gått alt for lenge før noen beskjefte seg med disse tingene — med dagens presse, radio, fjernsyn osv. Og jeg tror det er veldig viktig at katolske legfolk holdes orientert om hva vi driver på med slik at arbeidet blir uttrykk for en bred mening. Dette er jo en ny gren av legmannsapostolatet.

— Vi vil gjerne holde orienteringsmøter med menighetene og forsøke å

få norske katolikker engasjert i disse problemene. Kommisjonens arbeidsmetoder må kunne diskuteres. I det hele tatt: Via slike møter vil man kunne gjøre legfolk til mer oppmerksomme avislesere, radiolyttere, TV-seere, gjøre dem mer opinionsminded for å bruke et fint ord. Her hjemme hos oss diskuterer vi så fillene fyker når vi har støtt på noe som vi reagerer på.

— Er det ikke alt for mange som ikke reagerer?

Rolf: Vi har kanskje for ofte den innstilling at vi «har det så godt». Vi blir sløve for bombardementet av halvsannheter...

Bitten: Men hvis vi skal delta i debatten, så må folk utenfor Kirken vende seg til at katolikker har forskjellige meninger om mange ting.

Rolf: Vel, vi kan ikke bruke en aggressiv tone...

Bitten: Likevel må hver få ha sitt temperament.

Rolf: Jo, norske katolikker må ha sin fulle frihet til å gi uttrykk for sin mening. Men da må de også kunne

Pappa gjør seg klar til «kveldens drama».

ta imot og stå for et korrektiv fra andre katolikker.

Bitten: Vi må vekk fra...

Rolf: Må rette på den misforståelsen at en katolikk taler etter «oppdrag». Folk tror ennå vi absolutt har en propagandaplan bare vi tar initiativet til en debatt. De har ikke innsett at det har skjedd en total mentalitetsforandring blant oss katolikker de siste årene. Av og til hender det at jeg hevder radikale synspunkter på enkelte ting og folk jeg diskuterer med sier: Det der har du ikke lov til å si, du er jo katolikk. Det må liksom være noe lureri. Ellers hvis jeg sier at jeg ikke kan fordra Franco, så reagerer de på samme måte, jeg må liksom like Franco fordi jeg er katolikk. De tror fremdeles at prestene i skriftestolen bestemmer hva vi skal tenke.

La oss skifte emne. Er ikke norske legfolk interessert i en mer åpen debatt om fødselskontrollproblemet?

Bitten: Absolutt tror jeg. Jeg tror katolske kvinner vil ha debatt, en

friere og mer åpen samtale om disse ting. Det sies at man på møter utenlands i internasjonale kvinneorganisasjoner har opplevd at de delegerte nesten ikke ville snakke om annet.

Rolf: Vi trenger absolutt større åpenhet. Prestene må også klarere gi uttrykk for hva de mener om disse ting.

Bitten: Forøvrig synes jeg at det er en skam at vi må stri med en slik filleting som dette, midt i alle lidelser og all nød i dagens verden. Vi har andre ting å bruke kreftene på enn en slik debatt egentlig.

Rolf: Enig. Jeg var ellers glad for de linjene av kardinal Döpfners uttalelse om dette som «St. Olav» hadde i nummer 7. Dette med at ansvarlige ektefeller som ser seg nødt til å bruke slike forebyggende midler fordi de er i en nødssituasjon må vite at de dermed ikke avskjærer seg fra den hellegelige kommunion.

Hvor er dere fra begge to?

— Oslo. Bærum. Bitten er 10-års-konvertitt nå, jeg kommer fra en

bånn katolsk familie, fjerde generasjon. Det er ellers en ting jeg må nevne..., begynner Rolf.

— Hvor traff dere hverandre?

— Her i huset. Til rakørret en kveld, hos Bittens foreldre. Vi har et stort og godt program til kirkedagen på Stabekk...

— Vi har ennå ikke snakket noe om ditt skuespilleri, hm?

Men nå er han ikke til å stoppe og vi må vie oss programmet for kirkedagen på Stabekk, forøvrig en begivenhet som fra år til år virkelig er preget av høy kvalitet:

Kirkedagen er søndag 8. mai. Det er høymesse i Maria kirke, Nyveien 17, klokken 10.45, derefter er det kirkekaffe, oppføring av kirkespillet «Marias uro», kunstnerisk underholdning i foreningslokalet av Lasse Kolstad, Jack Fjeldstad, Sissel Ryen, kapellmester Tor Hultin, kapellmester Øystein Bjørnsgaard og fiolinisten Ivan Hauge. Vi får sanger fra West Side Story, Porgy and Bess, fremførelse av Reiss-Andersens «Norsk freske» m. m.

Det blir utlodning av fine gevinster, og Rolf Sand skal fungere som bindeledd og kom-ram-sier.

— Noe mer?

— Det går tog fra Vestbanen hver halvtime, kvart på og kvart over hver time til Myra stasjon. Og for bilistene har vi en stor parkeringsplass. Barna får eget filmtelt med entré kr. 0.05.

A. R.

KARL ADAM DØD

Professor Karl Adam, kjent over hele den katolske verden for sin bok «Das Wesen des Katholizismus» og andre hovedverker og en av århundrets virkelig innflytelsesrike teologer er død i Tübingen i en alder av 90 år.

CISTERCIENSERNE TIL BORNHOLM

Hollandske cisterciensermunker har planer om å slå seg ned på Bornholm, drive landbruk og arbeide som sjelesørgere blant øyas 200 katolikker, forteller «Politiken». Deres foresatte blir den katolske biskop i København, mgr. Martensen. I øyeblikket søker munkene etter en passende gård.

Cisterciensermunkene har ikke vært i Danmark siden den sene middelalder da de hadde klostre en rekke steder, bl. a. på Øm og i Løgum.

POLEN ER 1000 ÅR

NY DRAKAMP MELLOM STAT OG KIRKE

Fra den 3. til den 8. mai, altså i kommende uke samles titusener av katolikker i Tschentstockau, det nasjonale valfartsstedet for å feire 1000 års minnet for kristningen av Polen, et jubileum som kommer samtidig med den polske stats 1000 års fest. Feiringen som fra Kirkens side ble innledet i katedralen i Gnesen den 14. april foregår som man vil ha sett av dagsavisene i en spent atmosfære, igjen står katolikker og kommunister mot hverandre, politi, militær trekkes sammen, de voldsomste beskyldninger kastes mot den polske kirkes primas, kardinal Wyszynski, og det gjøres tydelige forsøk på å isolere våre trosfeller ved å nekte biskoper fra den vestlige verden å komme til jubileet.

Efter et forholdsvis rolig mellomspill, begynte den nye krisen den 19. desember i fjor da de polske biskoper sendte sitt nå berømte hyrdebrev til de tyske biskoper og talte forsoning og fred. Enhver som har levet en stund i kontakt med polakker på kontinentet og kjenner deres gemytt når det gjelder de unektelig ofte farlige naboer i vest, vet at biskopene dermed stakk hånden inn i et hvepsebol av følelser. Ikke minst landets kommunistiske regjering og den kommunistdominerte presse reagerte i en særdeles hatsk tone mot at «Kirken forsøkte å blande seg i politikken». Helt opp til kommende ukes store høytideligheter, et jubileum som kunne blitt et virkelig nasjonalt samlingspunkt, har striden pågått, temmelig hardhendt og nervøst fra myndighetenes side.

Hvorvidt kommunistene helt bevisst utnytter biskopenes «forsoningsbudskap» skal være usagt, de forsøker ihvertfall nå helt tydelig å splitte oppslutningen om jubileet med store statlige arrangementer og ved mer og mer å spille på det gamle tysk-hatet i befolkningen og bruke det som et våpen mot Kirken. Men også katolikker har hatt vanskelig for å forstå biskopenes hyrdebrev, nylig måtte Wyszynski innrømme at ti århundres kristendom i landet ikke har gjort alle Kirkens tilhengere til kristne.

Kardinalens invitasjon til de tyske biskoper om å komme til 1000 års jubileet i tilgivelsens ånd (hyrdebrevet sa helt tydelig at begge parter hadde begått feil og trengte tilgivelse) ble straks utnyttet av kommunistpressen som betegnet brevet som en pakt med Hitlers fantomer. Og trofaste venner av Kirken har dessuten ofte senere ment at dette var en klosset handling av de polske kirkeledere, Oder-Neisse grensen og forholdet til Tyskland er et hovedproblem i polsk utenrikspolitikk, og ethvert initiativ som kan forstyrre den offisielle politikk vil derfor lett føre til kraftig reaksjon hos maktene.

Og man kan jo også fundere på hvordan Vatikanet har mottatt nyhetene om hyrdebrevet. I forsøkene siste år på å oppnå holdbare avtaler i Øst-Europa, for å sikre en hardt prøvet kirke et pusterom og muligheter for å arbeide, har Vatikanet basert seg på det praktisk mulige og pave Johannes klare tanker, ikke på flammende appeller og fagre vyer.

Men det er tross alt vanskelig å komme bort fra at kardinal Wyszynski og de andre polske biskoper nettopp i den saken har vist akkurat det mot og den fremsynthet og det sinnelag som trenges for å rive ned gamle murer, fordommer og hat i de farlige grenseområdene.

Vi skal huske på at når våre trosfeller i kommende uke feirer sitt store jubileum, står hemmelig politi og agenter ved kirkedørene — fordi Kirken holder fast ved sin rett til å si sin mening høyt og tydelig i livsviktige saker.

R - g.

Jubileumsforedrag

Fredag 6. mai: De som går i kloster, ved pater G. van Beckhoven S.M. og søster Ingrid-Marie O.P.

Alle er kalt til hellighet i Kirken, men den ene hellighet utøves på mangfoldige måter. Alle kristne bør fra dag til dag helliggjøres i den stand, ved de forpliktelser og under de omstendigheter som livet byr dem, men enkelte er kalt til å velge en stand, påta seg forpliktelser og leve under omstendigheter som er blitt uttenkt med den tanke for øye at Gud er det ene nødvendige. Disse siste har valgt klosterlivet.

En prest som selv tilhører Maristenes kongregasjon og har lang erfaring med sjelesorg i klostrene, vil gjøre rede for prestens og teologens syn på konsildekretet om klosterlivets fornyelse og tilpasning, mens en norsk dominikanerinne, som har godt kjennskap til enkelte eksperimenter i utlandet, vil vise oss hvorfor konsilet fremdeles satser så meget på klosterinstitusjonen på den betingelse at den tiltrengte a jour-føringen blir gjennomført.

Fredag 13. mai: Oppdragelse til kristendom, ved søster Louise-Margrethe, St. Sunniva skole, og lektor Asbjørn Jørgensen.

Opplegget blir som sist: emnet blir belyst fra to kanter. Begge foredragsholdere er vant til å undervise, men søster Louise-Margrethe har hin spesielle erfaring fra undervisningen på en katolsk folkeskole, mens lektor A. Jørgensen best kjenner den høyere skole her i landet, og har dessuten ekstra kjennskap til problemet i egenskap av far til fire.

Messe i St. Olav kirke kl. 19. — Foredrag ca. kl. 19,50 i foreningslokalet.

BLIKK på TIDEN

NÅR LESERNE IKKE VIL

■ VGs teater-reporter Torleiv Opstad hadde nylig (15. april) et to-siders oppslag i sin avis om «Kvinnene på Oslo Nye Teater». Teateret har en nyoppsetning som heter «Når kvinner ikke vil», en musical bygget på Aristofanes beretning om et kvinneopprør. De athenske kvinner er lei av å ha sine menn ute i krigen og går til en høyst privat motaksjon. En ypperlig og høyst fornøyelig ide som teatrene siden har spunnet på.

Men avisen kommer etter vår mening trekkende med noe nytt og uutholdelig «pikant» i norsk presse når teaterreporteren forsøker å gjøre det hele ekstra morsomt med en slags gøygal småsladder om stykket — og mennesker vi kjenner:

«Kvinnene på Oslo Nye Teater forbereder en erotisk boikott. Inspirert av Barthold Halle og Finn Ludt, ledet av Ivo Cramér og med full støtte av teatersjef Mentz Schulerud, har Mona Hofland, Kari Simonsen — som endog er ganske nygift — Anne-Lise Tangstad, Thea Stabell — stakkars tatersjef Erik Piersdorf — og mange, mange andre besluttet at nå skal det være slutt med sengehygge og putekrig.»

«Vi tror ikke at angrepet er rettet mot Mona Hoflands ekte-mann Espen Skjønberg eller mot Kari Simonsens forlagssjef Peder Cappelen eller andre som Oslo Nye Teaters kvinnelige stab står i nær kontakt med, men vi vet i hvert fall at både Arne Aas og Frank Robert blir temmelig balstyrige.»

Det er selvfølgelig mulig at både Opstad og VGs redaktører vil regne oss som en lyselukker når vi reagerer på slike småting. Vi våger det nå likevel. Vi synes ikke dette er noe morsomt stoff. Og vi trodde ærlig talt at VGs ledelse snart hadde oppdaget at det ikke går noe henvei til store opplagstall denne veien.

For det kan sies mange rare ting om norske avislesere. Men monstro om ikke VG undervurderer sitt publikum?

TRICKS MED TRUXA?

■ Vi er visst ikke alltid enig med folkene på Marienlyst heller. Vi synes for eksempel at TV-opplegget denne påsken var klosset, noen ganger tydelig preget av dårlig smak. Ikke at vi et øyeblikk vil tenke på å komme med noe krav om at programledelsen der skal arbeide slik som vi innerst inne ønsker, på den annen side er tross alt påsken kristenhetens største høytid, dette og det faktum at titusener av TVs venner blir i byen akkurat i påsken skulle tilsi at programmene ble plukket ut med litt større varsomhet. Karneval i Trinidad høres festlig ut, og vi skulle personlig ikke ha noe imot å delta i ett — i karnevalstiden. Men når det sendes på skjermen Skjærtorsdag virker det nærmest som om det er noen i TV-staben som har sett feil på kalenderen. Og når så påskeaften liksom klingelinges inn med posten Tricks med Truxa, synes vi at Marienlyst har glemt en god regel i enhver redaksjon: Den å vise en viss respekt for sine lesere, eller seere. Alle sammen betaler lisensavgift, såvidt vi vet.

En hederlig unntagelse blant tricksene var forøvrig Haagen Ringnes' Langfredags program fra Terezin. En fullgod plasing av en programpost ihvert fall.

Når dette er sagt, vil vi gjerne føye til at vi stadig ser med en viss skepsis på alt snakket om at det trenges kontroll med både det ene og det andre i NRK. I «Luthersk Kirketidende» (26. mars) har signaturen O. B. (res. kap. Ottar Bondevik) et innlegg hvor det bl. a. heter:

«Meningsmålinger og undersøkelser viser med all ønskelig tydelighet at «fortsatt avkristning» og «stadig synkende kirkelig innflytelse» er et faktum. Det er bare ønsketenkning og virkelighetsflukt å ville benekte dette. Det har også blitt pekt på at årsakene er å søke i den stigende innflytelse massemedia har i vår tid og den minimale innsats kirken har gjort på dette viktige avsnitt, hvor grunnlaget dannes for all videre påvirkning.

Når det gjelder radio og fjernsyn støter vi straks på den vanskelighet at enhver form for kontroll lett blitt oppfattet som mistillitserklæring. Ordet *sensur* tar så ofte farve, både av mørk middelalder og av dyster diktaturvelde.

Situasjonen er vanskelig, men ikke håpløs. Alle bør kunne enes om at en viss form for kontroll er nødvendig. Det er bare måten og midlene som kan diskuteres.»

«Idag søker myndighetene kontakt med de store, mektige næringsorganisasjonene for å høre deres mening. Der kjempes for demokrati på arbeidsplassen. Skolen gjør kraftige anstrengelser for å få direkte forbindelse med foreldrene. Den moderne pedagog inleder samarbeide med hjemmene. Hvordan ville det være om vi gikk et skritt videre og innførte denne form for demokrati også når det gjelder andre, viktige massemedia?»

Hva vi idag venter av kirkens ledende menn er at de legger andre og mindre viktige saker tilside og lar dette spørsmål få preferanse fremfor de andre. Det er nemlig her tampen brenner. Det er her det må kjempes om avkristningen skal kunne stanses.»

Vi antar at NRKs folk, hvis de leser «Luthersk Kirketidende», vil synes at tanken om «demokrati på arbeidsplassen» når programmene skal legges opp, er temmelig livsfjernt. Og vi er altså tilbøyelig til å være enig med dem i det.

Men kunne Marienlyst så kanskje overveie om det ikke er dårlig *journalistikk* å sende karnevalsprogrammer i den stille uken?

FLESKESKINKER OG KULDEGRADER

■ Se på denne tegningen, klippet fra «Catholic Herald». De to damene har vært i messen og har øyensynlig kjøpt en søndagsavis utenfor kirken. Avisen har en fet overskrift om Vatikanets «skjulte rikdommer».

—Og så jeg som var litt bekymret fordi jeg bare hadde en shilling til kollekten i dag, sier den ene.

«Det er visst ikke tvil om at vi trenger et slikt humør når vi møter noen hatske og illsinte utfall her hjemme om alle disse katolske rikdommer og galskaper. En leser har sendt oss noen klipp fra Larvik-avisen «Ny-brott» hvor en kvinnelig innsender raser mot paven, hans gullbeholdninger, forholdene på Balkan(!) og en rekke andre ting. Vi har lyst til å gjengi noen linjer, mens vi høytidelig forsikrer at de virkelig kan dateres 1966:

«Men hver påske dukker denne fortidslevning frem som et gespenst fra en svunnen tid. I kongelig skrud blir han hyldet av hundrer og tusener, og han strekker sine pavelige hender ut og velsigner dem. Er det ikke underlig at hans regime aldri tar slutt, ja, det er like rart som om en av Ludvig-ene i Frankrike

«SYSKONBÄDD»

Per Oscarsson og Bibi Andersson.

La det først være sagt: — filmen er meget skjønn. Vilgot Sjømann er ikke Ingmar Bergmans disippel for ingenting, og fra første øyeblikk av da vi får øye på den unge piken som vandrer langs strandbredden mens Bachtoner fra en fløyte sildrer ned som lerkesang fra en tindrende himmel, er vi fanget inn i en selsom fortryllesens verden. I mesterregissørens hånd, blir det svenske landskap, så enstonig sett fra toget, til en merkelig klangbunn for alle menneskelige følelser, — vinterens øde lengsel, hjertets ømhet i den usikre disige demring, den mørke skogen som lukker seg uhellssvanger om personene. — Hertil kommer at handlingen er hensatt til det

Gustavianske Sverige med et herregårdsmiljø som den stilfulle og skjønne bakgrunn.

Emnet, som tittelen antyder, er den brødefulle kjærlighet mellom bror og søster. Ikke uten en viss rett kan vi ha mistanke om at regissøren har villet behandle et «forbudt» tema og sjokkere våre borgerlige instinkter. Men én ting er emnet, en annen behandlingen. Støter noe, måtte det være de grovkornete rustikke scenene, bevisst beregnet som kontrast til det forfinede adelsmiljøet. Men selve forholdet mellom bror—søster er så sikkert og nennsomt beskrevet at den knapt vekker anstøt, — vi glemmer at de er søsken for å tenke på dem ganske enkelt som elskende, fanget inn i en ubønnhørlig, ulykkelig skjebne. Minnes vi noe, måtte det være de greske tragedier, en Phaëdra og Hippolytus, som drives inn i undergangen ved gudenes grusomme spill. Temaet skyld og straff går da også igjen med variasjoner gjennom hele filmen: — hos piken, som anstrengt bekjenner sin tro på menneskets ubundne frihet og som likevel får oppleve hjemløsningen, — hos den gamle sminkede adelsmann, som har tapt all tro på en kristen Gud, men ikke på hans straffende hånd, — hos den gamle mor Külle som lik en av Nornene, spinner på menneskenes skjebne inntil hun trer frem ved den høydramatiske slutt, overvåker straffens fullbyrdelse og tar imot det ulykkesvanger barn født til et nytt skjebnebestemt liv av den

nettopp utåndende mor. — Det er dette som er det rystende i filmen, — ikke umoralen, men det uhellssvanger, en verden som er uten Gud, men allikevel skjebnebestemt, der mennesket har frigjort seg og er allikevel ikke blitt sin egen herre, der all lykke bærer frøet til undergangen i seg.

Spillet er overalt, som en kunne vente det av veteraner fra utallige Bergman-filmer, gjennomført fint og sikkert. Bibi Andersson er den samtidig lidenskapelige og hensynsløst harde Charlotte, og Per Oscarsson den romantiske og veke elsker. Finest av alle er kanskje bipersonene, og først og fremst Gunnar Bjørnstrand i sin monumentale fremstilling av den aldrende ateist, men også Jarl Kullens mondene gustavianske adelsmann hvis liv forvrennes og hjerte knuses i konflikten med sin vordende kone og hennes elsker. — De er ulykkelige alle sammen, og sluttinntrykket i denne fine, elegiske filmen, er tilsist lengselen, den uoppfylte søken hos alle disse som gudene ikke bønhører.

D.

TIL VÅRE VENNER

«St. Olav» trenger flere lesere — for også dermed å få et sikrere økonomisk grunnlag for bladets drift. Det koster penger å skaffe godt stoff, verdifull informasjon og bilder. Men all den stund vi mangler et apparat som kan vie seg en slik abonnements-offensiv, appellerer vi frimodig til våre gode venner rundt omkring i menighetene. Forsøk å få én til interessert i et abonnement — vi skal ikke ha mer enn 20 kroner hvert år. Vil dere hjelpe oss?

hadde regjert på samme måte i dag. Svaret fant jeg i en avis idag. En million italienere er analfabeter. Altså er uvitenheten katolisismens beste våpen. Ennå bæres smykkebehengte madonnafigurer gjennom gatene, ennå flyr de til kirkene med fleskeskiver og alle slags ting for å få det stenket med vievann, ikke bare i Italia, men i Balkanstatene og overalt hvor katolisismen blomstrer. Mitt høyeste ønske er å komme til Roma, aldeles ikke for å kysse pavens tå, men får å se litt på det brede lag i folket, de såkalte tilbakeliggende land som er slettes ikke så langt borte. Det forundrer meg bare at ikke en ny Martha Steinsvik dukker opp i Syd-Europa og motarbeider paven.»

Vi kunne kanskje minnet denne sinte damen om at denne «fortidslevning» av en pave hun skriver om er en mann som De forente nasjoners Hovedforsamling for ikke så lenge siden lyttet til med dyp respekt og tillit, en mann som hvor utrolig det enn må høres ut for henne er mer opptatt av å arbeide for fred i Vietnam enn av å stenke fleskeskinker med vievann.

Men det får så være. Dessuten har hun nok oss her oppe i kikkerten også:

«Jeg er ikke den eneste som taler Roma midt imot. Mitt syn er også mange andres syn, men katolisismen i Norge er jo heller ikke av de lyseste kapitler i vår saga.»

Jo, det har vært en lang og hard vinter.

Broder Andreas.

ET LEGMANNSKONSIL

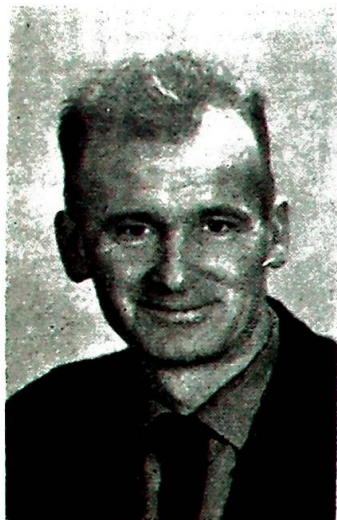
Den 3. katolske verdenskongress for legfolk, en slags legmannskonsil etter det biskopelige kirkemøte, vil som før meldt bli holdt i dagene 11.—18. oktober 1967, og dermed åpnes nøyaktig fem år etter det 2. Vatikankonsil.

En slik verdenskongress kan ikke bli vellykket uten intens forberedelse ikke bare av organisasjonskomiteer, men av legfolk over hele verden. Gjennom legmannsrådet er Norge allerede sterkt engasjert i forarbeidet og kommer til å bli representert på en forberedende europeisk kongress fra 12. til 15. mai i år i nærheten av Wien. Delegasjonen kommer til å bestå av Fru Brita Paus, professor Daniel Haakonsen, pater A. Raulin for Oslo bispedømme, og turistjef Doris Løkke (Bodø) for Nord-Norge.

60 ÅR

En god Norgesvenn og en trofast støtte, pater Jan Fennis, S.M. fyller 60 år den 9. mai. Pater Fennis er medredaktør av «Uit het land van St. Olav».

Han kommer til å feire dagen i Akersveien hvor han vikarierer som kapellan.

FØRSTEREIS

LIGGER HOVEDANSVARE

En ung norsk gutt omkom under tragiske omstendigheter i Antwerpen, vi minnes plutselig og brutalt om at tusener av førstereisgutter i vår handelsflåte uforberedt slippes på egen hånd i verdens havnebyer — og ofte merkes av kontakten. En utenlandsk matros, katolikk og sosialt engasjert, sier i et intervju med «St. Olav» at han tror få mennesker befinner seg i en så vanskelig situasjon som disse guttene.

Vi forelegger ham en lederartikkel i Dagbladet (lørdag 26. mars) med overskriften «Tom Svendsen og de andre». Situasjonens alvor understrekes av avisen som bl. a. fore-

slår en heving av aldersgrensen for førstereisgutter til 18 år og går inn for mer faglig og mental opplæring.

— Er De enig i Dagbladets vurdering av situasjonen?

— Jeg er hundre prosent enig i den realistiske måte problemet er reist på. Farene er ikke overdrevet, snarere tvertom.

— Tror De at unge nordmenn er mindre forberedt enn andre på å slippes løs i de store havnebyene?

— Jeg har den største beundring for det norske system på det faglige området. Men på det menneskelige plan tror jeg at få mennesker befinner seg i en vanskeligere situasjon. Den unge nordmann har ofte vokset opp i en liten by eller i en spredt bebyggelse, han har levet med familie og venner i et homogent miljø hvor alt kan måles med menneskelig målestokk. Fra en dag til neste skal han mønstre på en båt i en havn på kontinentet. Landet han kommer til, sproget, levemåten, mentaliteten er ukjent — plutselig rives båndene med familien over. Om bord er det ingen som bryr seg om disse overgangsvanskelighetene. Selv om han bare er gutt, så skal han fra første øyeblikk oppføre seg som en mann. Og ved første anløp går han iland i en fremmed by hvor han ikke aner hvor han skal gå hen.

— Hvordan mottas nordiske sjøfolk i fremmede havner?

— Byen føler seg ikke ansvarlig for disse som kommer og går. Stort sett har folk den fordom at sjømannen er farlig, utilregnlig, at han drikker. De strøk i byen han oppsøker har et dårlig rykte. På den annen side føler den nordiske sjømann seg usikker overfor de fremmede. Han forblir i utkanten av det samfunn han møter. Og mange utnytter denne situasjon og «voldtar» den sunne og problemløse sjel hos disse unge gutter.

IKKE PERSONLIG KONTAKT

— Hvor mener De ansvaret ligger?

— Ansvarsforholdet er mangfoldig og komplisert. Først og fremst skal man ikke glemme at den unge har sin del av ansvaret. Men det er andre faktorer også. Det miljø han har vokset opp i — hjem, skole, kirke — skulle ha gitt ham det han trenger for å møte det nye ansvar. Men ofte har de fått den gale innstilling at enkelte feiltrinn er uunngåelig blant sjøfolk. Personlig kjenner jeg en ung gutt som for første gang kom hjem etter atten måneder til sjøs. Han var så trett at han gikk tungt. Det første han fikk høre var at moren sa: «Så, du kommer

velg riktig tobakk

mild og moden
aromatisk og velsmakende
SKANDINAVIAS MEST SOLGTE TOBAKK

TIEDEMANN'S GUL

CA. 700 ABONNENTER

hadde inntil midten av april ikke betalt kontingenten til ST. OLAV for i år — 1966. Er DE en av dem ???

I så fall, vil De spare bladet for ekstra utgifter og arbeide og betale nå, før vi må stoppe forsendelsen?

Kontingenten er fremdeles bare kr. 20.— innl., kr. 24.— utl. Postgiro 153 21, bankgiro 3965/163.

St. Olav's eksp., Akersv. 5, Oslo 1. Tlf. 42 31 70

UTTENE

MBORD ?

Det er langt fra hjembygda til havnekvarteren i storbyene.

hjem i fylla.» Gutten fortalte meg det og sa: «Da hadde jeg ikke drukket, men nå lyver hun ikke lenger når hun sier det.»

— Forøvrig mangler bl. a. den personlige kontakt mellom rederen og mannskapet. Hyrekontorene er ypperlige når det gjelder å gi hver enkelt en sjanse. Men systemet virker uheldig med hensyn til de menneskelige forhold. Den enkelte sjømann blir ikke «fulgt opp». Sjømannsmisjonen og velferden gjør et meget godt arbeid, men i de store havner blir disse selvoppfrende mennesker overarbeidet. En gutt vil ha det meget vanskelig hvis han vil snakke om sine personlige problemer med noen. Og endelig bærer havnebyene en meget stor del av ansvaret. De er et kommersielt samfunn hvor mennesket blir oversett. Og vi har det faktum at mannskapet på båtene sjelden tar virkelig hånd om unggutten.

«EN UTROLIG SJENANSE»

— Hva kan gjøres?

— En matros som jeg er vel ikke rette mann til å løse disse store problemer. Jeg synes at Dagbladets forslag i og for seg er gode, men de er ikke radikale nok. Sjømannens skolegang, religiøse utdanning og opplæring må ta sikte på å gjøre en ansvarsbevisst mann ut av ham. Hjemmet, skolen og kirken må se det som sin første plikt å gi den unge mulighet til å bære dette ansvar. Meget kan gjøres også i havnebyene hvis man legger vekten på et intimt samarbeide mellom de norske organisasjoner og de beste krefter man kan mobilisere i disse byene.

TAKK!

Vi vil gjerne på denne måte få takke hjertelig alle som med gaver og fremmøte har støttet vår tilstelning til inntekt for feriekolonien «Persbråten» på Hadeland.

Da søknadene om plass er mange, må vi stadig utvide og fornye både innvendig og utvendig. I år skal bygningene beises, så pengene kommer godt med.

Tilstelningen innbrakte på 2 dager kr. 6 000.— brutto.

Med hjertelig takk
MARIAKONGREGASJONEN

Det er mange av dem. Er det utenkelig at enkelte familier dekker bordet for én til og vier noen timer av sin aften til en fremmed sjømann? Mange vil sikkert gjøre det hvis de blir spurt. Og når det gjelder mannskapet må den unge kunne merke tillit. Det er ikke moral man skal preke for ham, men han skal få en håndsrekning som en bror og venn. Den unge bør kunne føle seg trygg på det.

Offiserene, også kapteinen, er altfor ofte oppslukt av sitt yrke som de behersker glimrende, mens de i sitt menneskelige forhold til mannskapet, da særlig de yngste, legger en utrolig sjenanse for dagen. Alle de sosiale forhold om bord lider under dette. Ikke i det ytre, alt går som det skal på det rent profesjonelle plan, men dypere. Den norske sjøoffisers første oppgave er, etter min mening, å utfylle sine tekniske kunnskaper med den lille seieren over sin sjenanse. De unge ville, uten selv å merke det, bli de første til å vinne på det. Kunne være artig å høre hva andre sjøfolk mener om det.

J.

RAPPORT INNEN 15. JUNI ?

Kardinal Ottaviani som er president for den nye pavelege kommisjon for fødselskontrollproblemer skal ha uttalt at kommisjonens rapport vil bli oversendt pave Paul VI. innen 15. juni i år.

Ellers har han i et intervju med det italienske magasin «Le Ore», referert i «Le Monde» den 10.—11. april, gitt noen viktige opplysninger om den eventuelt mulige løsning på spørsmålet.

«Le Monde» gjengir kardinalens uttalelser i tre punkter:

1. Pavens endelige avgjørelse er ikke nær forestående.
2. Bruken av medisinske metoder skulle være tillatt under betingelse av at det dreier seg om en regulerende prosess. Vitenskapsmennene forsøker nå ved hjelp av hormonmidler å regulere den månedlige syklus for kvinnen slik at tiden for ovulasjonen kan fastslås med nøyaktighet.

3. Paul VI. skal, etter kardinalens mening, ha til hensikt når han har fått alle opplysninger å overlate bruken av slike produkter til den frie samvittighet.

Såvidt «Le Monde»s tre punkter som på mange måter virker oppsiktsvekkende på en legmann og vekker forhåpninger om en god og forholdsvis rask løsning på problemet. Men som det også understrekes i «Le Ore» er det ennå hindringer i veien for en løsning. Man har ennå ikke full klarhet over om bruken av slike medisinske midler kan virke forstyrrende på den enkeltes fysiologiske prosesser. Og kanskje er det bare dette ene punkt som i dag trekker ut avgjørelsen?

PASTOR D'AUCHAMPS ITALIAREJSER.

Gruppe 34 Ravenna Rom Assisi, 22 dage kr. 1350,—.
5.—26. juli.

Gruppe 35 Rom Assisi, 18 dage kr. 1100,—. Pater
Patfoort leder. 15. september til 2. oktober.

Program og alle opplysninger fra revisor Schwartz,
Ø. Farimagsgade 18, Kbh. Ø., tlf. Øbro 4642x.

En
klovns
funder-
inger

En av guttene våre ministrerte for en del år siden under en brudemesse, for første gang. Han hadde nok aldri sett et brudepar før heller for den saks skyld. Da han kom hjem fra kirken, spurte vi ham, nysgjerrige og småborgerlige, om det hadde vært noen kjente.

Så sa han med en gang de forbløffende og enkle ord:

— Vet ikke hva de hette, jeg. Men mannen var tryllekunstner.

Min kone og jeg glante på hverandre. Tryllekunstner, hm?

— Hvordan i all verden fikk du greie på det?

— Det så jeg vel, han var kledd slik som tryllekunstnere er kledd, på det TV-programmet for eksempel...

dag er det slik i vår familie at vi av og til kan si henslengt ved mid-

MARIAKONGREGASJONEN, Oslo

Onsdag 4. mai: Medlemmene tar del i aftenmessen i St. Olavs kirke kl. 19. Deretter samvær i foreningslokalet. Film fra Kongo v/søster Intemerata.

Alle katolske damer er velkomne.

Vår inderlig kjære, gode

TRYGV E ABELSEN

døde fredfullt 23. mars og ble gravlagt på Møllendal

Be for hans sjel.

Elna Abelsen,
Else-Margrethe Abelsen,
Fritjof Abelsen (bror).

dagsbordet: Er det noen som har sett en tryllekunstner siden sist?

Men la oss ikke stoppe ved det, jeg har visst en annen historie hjemmefra også.

Det sto et stort bilde i Aftenposten av Hans Majestet og stasjonsmester Tidem på Østbanen. Hans Majestet skulle på vinterferie eller noe slikt. Kledd i sportsdress med knickers og lue og med en liten hund liksom stukket inn under armen. Smilende og enkel. Ved siden av ham marsjerte Tidem i sid uniform med en rad av nypussede knapper.

— Har du sett bildet av Kongen på Østbanen? spurte den mellomste poden.

Han stupte som vanlig over skulderen min og nesten gjennom avispapiret for å se. Han gjør alle ting på en voldsom måte.

— Kjenner du ham igjen? spurte jeg faderlig.

— Hvem er den mannen med bikkja som går ved siden av ham? sa poden.

Hva betyr disse små historiene annet enn at guttene levde i en verden som var enklere og mer forståelig enn

vår virkelighet. En verden hvor det går an å se hvem som er tryllekunstner og hvem som er konge, og hvor det aldri er langt til eventyret tross tenåringsproblemer og drømmer om motorsykkel.

Det er mange av oss som visst skulle ønske at vi stoppet der alle sammen og aldri gjennomskuet forholdet mellom herr Tidem og monarken og aldri forsto at det går an å leie seg en snippkjole i Tostrupgården og andre steder.

Folk klarte seg godt i gamle dager også, sier de og tenker på tider da alt liksom var av et mer solid virke.

Vel, jeg har vel også de samme drømmer om mer fred av og til.

Men gode venner, jeg har en advarsel til alle som forsøker å drømme seg tilbake til disse uskyldsmilde tilstander. Enten det er en prest eller en legmann. Forsøk ikke å kle dere ut som trylle-

FYRINGSOLJE
brukes av

St. Olavs kirke	}	Oslo
Bispegården		
St. Joseph's Institutt		
Vor Frue Hosp. Nerveavd.		
St. Dominikus kirke		
Lunden Kloster	}	Arendal
St. Elisabethsøstrenes Pleiehjem		
Sta. Katarinahjemmet	}	Bergen
St. Franciskus Kirke		
St. Franciskus Hosp.		
St. Pauls Kirke		
Vår Frue Kirke		
Marias Minde	}	Bergen
St. Franciskusøstrenes Moderhus		
Øyenklinikken	}	Hammerfest
St. Josephs Hosp., Drammen		
St. Torfinns Klinik, Hamar	}	Lillestrøm
St. Elisabeth Inst.		
St. Mikael's Kirke	}	Tromsø
St. Mikael's Prestegård		
St. Theresia Hosp.	}	Trondheim
St. Franciskus Hosp.		
St. Magnus Kirke	}	Tønsberg
St. Magnus presteg.		
St. Elisabeth Hosp.	}	Tønsberg
Vår Frue Kirke		
Bispegården	}	Tønsberg
St. Olavs Kirke,		
Bispegården	}	Tønsberg
St. Olavs kirke		
St. Olavs Prestegård	}	Tønsberg
St. Olavs Klinik		

Ved bestilling av olje:
Oslo 68 34 60 - Service 68 34 69

CARITAS

Oslo Bispedømmes socialarbeide.

Mange i bispedømmet trenger hjelp, råd og veiledning.

Støtt trosfeller i nød!

Send din gave til

CARITAS OSLO

Fagerborggt. 17, Oslo 3, tlf. 69 30 15
Postgiro 2020 88 Bankgiro 40/42.696

FRANCISKUSHJELPEN, OSLO

Urtegt. 29 11, tlf. 68 08 68

Kontortid 12—13
mand., onsd., fred.

**KATOLSK
INFORMASJON**

Studiebrev.

Skriv etter prospekt.

P.boks 3664 gl.b. Oslo 1.

OSLO KATOLSK MENIGHETSPLEIE

Kontortid hver onsdag kl. 11—13.

Akersv. 5, Oslo.

kunstnere og dra på landtur i Slottets haver.

Vet dere hva som da kan skje nemlig? Ja, da vil dere også få følge på stasjonen av en uniformert mann.

Og det er en av grunnene, den minste, til at jeg synes at dette bladet vårt heller skal kalle en spade for en spade og ganske enkelt avsløre at Tidem bare er stasjonsmester. Heller ikke anmelde noen «Reise til julestjernen» mer, men forsøke å gi et bilde av den verden Vår Herre har satt oss i.

Den verden som ingen av oss kan trylle bort.

Selv om vi har lyst.

AGE.

HJELPEN I VIETNAM

Landsinnsamlingen til Vietnam opplyser at det pr. 31.12-65 var samlet inn over 406 000 kroner. Bl. a. er omkring 17½ tonn sukret kondensert melk sendt til Røde Kors i Saigon med skip. 50 000 kroner ble overført til Catholic Relief Services etter oppfordring fra den katolske hjelpeorganisasjon Caritas.

20.000 KRONER TIL INDIA- HJELPEN

Caritas Oslo opplyser til «St. Olav» at det kom inn rundt 20 000 kroner i den katolske aksjonen for India-hjelpen.

Vi gjengir følgende oversikt over kollekt og bidrag fra menigheter og enkeltpersoner:

Til dags dato innkommet til ovennevnte aksjon:

Kollekten:

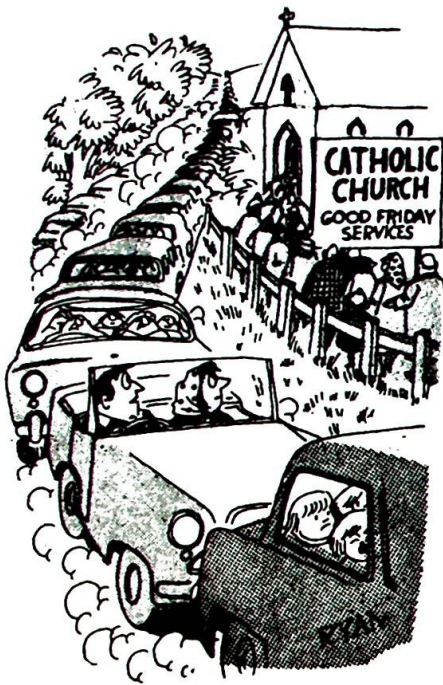
St. Franciskus Xaverius kirke, Arendal, kr. 650,—. St. Pauls kirke, Bergen kr. 2 875,—. Marias Minde, Bergen kr. 85,—. St. Laurentius kirke, Drammen kr. 715,—. St. Birgitta kirke, Fredrikstad kr. 1 525,—. St. Peters kirke, Halden kr. 60,—. St. Torfinns kirke, Hamar kr. 220,—. St. Theresia kirke, Hønefoss kr. 680,—. St. Josefs kirke, Haugesund kr. 1 000,—. St. Ansgar kirke, Kristiansand S. kr. 470,—. Mariakapellet, Lillehammer kr. 83,—. St. Magnus kapell, Lillestrøm kr. 230,—. St. Mikael's kapell, Moss kr. 160,—. Vår Frue kirke, Porsgrunn kr. 280,—. Mariakirken, Stabekk kr. 200,—. St. Svithun kirke, Stavanger kr. 1 800,—. St. Olavs kirke, Tønsberg kr. 1 160,—. St. Olavs Domkirke, Oslo 1 500,—. St. Dominikus kirke, Oslo kr. 2 270,—. St. Hallvards kirke, Oslo kr. 800,—. Jesu Hjerter kapell, Grefsen, Oslo kr. 260,—.

Bidrag gjennom prestene i Akersveien 5:

Levanger, kr. 200,—. Franske barn, kr. 230,—. S. H., kr. 20,—. H. C., kr. 25,—. H. H., kr. 20,—. I. J., kr. 20,—. W. Y., kr. 30,—. C. C., kr. 25,—. I. B., kr. 100,—. N. N., kr. 100,—. N. N., kr. 100,—. N. N., kr. 1 000,—. St. Josefs Institutt, kr. 1 000,—. N. N., kr. 100,—.

Pastor Taxt i Caritas opplyser at pengene er oversendt India-hjelpen via Kirkens Nødhjelp.

<p>ST. SUNNIVA BARNEHAGE Katolske barn mellom 4 og 6 år som ønskes opptatt i barnehagen august 1966, må innmeldes innen 15. mai, da de ellers ikke kan regne med å få plass. Helst personlig henvendelse mellom kl. 13 og 14.</p>		<p>HALDEN FARVEHANDEL A. Sandaker, Torvet Tif. 1264</p>	
<p><i>Halden- firmaer</i></p>	<p><i>Karl Knap</i> 1/2 Tif. 2710 Bygningsartikler — Rør og Maskinforretning Linoleum</p>		
<p>KARL STORM ANDERSEN Fisk - Delikatessforretning Tif. 1155 - Privat 1159</p>	<p>H. ANDERSEN Bok- og Papirhandel Storgt 24 HALDEN Tif. 2424</p>		<p>F. JØRGENSEN Aut. rørlegger - Rørhandel Tif. 1844</p>
<p>DRAMMEN</p>			<p>Glassmester OSKAR L. HANSEN Alt i glassarbeid, innramming og bilglass Tif. 2976</p>
<p>GUSTAV THIELEMANN Pølse- og hermetikkfabrikk Tif. 83 41 84 - DRAMMEN</p>			<p>DRAMMEN</p>
	<p>TYRILYS 1/2 TYRI FABRIKKER Drammen Har også landets eneste bivokspresseri</p>		<p>GUSTAV BØHM & SØN A/S Bakeri og Konditori Drammen</p>

Engelsk motorvei Langfredag: «Det er merkelig hva noen kan finne på en slik fredag.»

LESERNE SKRIVER

Kirkelatinen — sett innenfra

Herr Redaktør,

I forbindelse med Hallvard Rieber-Mohns betraktning «Kirkelatinen — sett utenfra» i St. Olav 2. april (foranlediget av Odd Eidems artikkel «Hokus pokus»? i Farmand 19. mars) melder det seg noen spørsmål:

1. Når og hvor er det vedtatt at latinen skal oppgis i den romerske ritus?
2. Når og hvor er det vedtatt at den gregorianske sang skal oppgis i den romerske ritus?

På det nåværende tidspunkt kjenner vel de fleste alle de utmerkede argumenter

som kan føres i marken både for folkespråket og latinen i den katolske gudstjeneste. Det fortøner seg derfor som en klok beslutning at «det knusende flertall biskoper», og en får tro med støtte av «den langt overveiende del av de aktive katolske kirkefolk», vedtok — *ikke* som det så klart synes å fremgå ifølge Hallvard Rieber-Mohn: latinens og den gregorianske sangs avskaffelse — *men*: (se Det annet Vatikankonsils konstitusjon «Gudstjenestens fornyelse»)

36. § 1. «Bruken av det latinske sprog *bibeholdes* i den latinske ritus, med unntak for gjeldende særretter.»

§ 2. «Ettersom det imidlertid, såvel i messen som i sakramentsforvaltningen og øvrige deler av liturgien, ikke sjelden kan være til stor nytte for folket at morsmålet blir anvendt, kan man gi dette en større plass, særlig i lesningene og formaningene, i en-

ARENDALE		
ARENDALE	AAGE BREKKE Arendal Ur og optikk Telefon 22 595	BYGGMESTER HANS NILSEN Nesset 362 Arendal Tif. 22 647
JOACHIM LARSEN Spesialforretning i utstyrsvare Tif. 21 081 - Etablert 1872	Malermester K. LØNNHAUG Kolbjørnsvik Tif. 21 333	KARL HOLM Slakter og pølsemakerforretning Tif. 21 134
SHELL — ARENDAL TELEFONER: Kontor 22 013 Anlegget 21 848	B NUT Tif. privat 2428 VALESEN RØRLEGGERFIRMA - Tif. 21 301	S. T. PEDERSEN & SØNNER A/S Bakeri og Konditori
ARENDALE MEIERI	GARTNERHALLEN Frukt og Grønsaker En gros Tif. 24 114	BRØDRENE PETERSEN Skomakerforretning Arendal
J. E. PEDERSEN & CO. A/S Arendal Kjøttforretning Tif. 2360	ARENDALE FARVEHANDEL Tif. 2050 Engros - En detalj	ADEL ELLEFSEN Aut. Installasjonsforretning Tif. 21 756 - Arendal - Tif. 22 460
OLAV BEISLAND (Ingv. Jenssens Eftf.) Kirkegaten Kolonialforretning Telefon 1280 - 2831 - 2713	RASMUS TALLAKSEN A/S Konfeksjon - Manufaktur Telefon 21 068	M. A. STIANSEN Herreekvipering - Guttekonfeksjon Tif. 1018

kelte bønner og sanger, i samsvarende med de regler som fastsettes i de følgende kapitler for hvert enkelt av liturgiens områder.» «Kirken anerkjenner den gregorianske sang som den romerske liturgis egen. Den skal derfor ha *førsteplassen* i de liturgiske handlinger, om enn forøvrig på like fot med annen musikk.»

Avskaffelsen av latinen i land som savner kulturelle og språklige forutsetninger for den, må hilses med glede, og jeg har ikke hørt noen reise innvendinger mot denne utvikling.

For Norges vedkommende er det vel derimot en selvfølge at vi fortsatt skal sogne til den latinsk-romerske ritus. For oss peker derfor de siterte deler av konsilvedtaket klart i retning av en sameksistens mellom morsmålet og latinen (inkludert den gregorianske sang). Og jeg er optimistisk nok til å tro at denne sam-

eksistens vil være fruktbar: at den parallelle bruk av norsk og latin vil fremme den direkte forståelse av latinen, samtidig som latinens og den gregorianske sangers verdier kan bevares. Om denne optimisme er berettiget, får fremtiden vise, likeledes om forholdet mellom morsmålet og latinen igjen må tas opp til revisjon.

Noen bermerkninger til slutt. I St. Olav av 19. mars refereres en henvendelse fra verdenskjente personligheter til pave Paul om at den gregorianske sang må bevares. Notisen avsluttes med: «Underskriverne gjør oppmerksom på at anmodningen *ikke* omfatter gudstjenester i sognekirkene». Dette siste virker noe underlig, ikke minst på bakgrunn av ovennevnte artikkel av Odd Eidem hvor også henvendelsen er referert: «I *det minste* (heter det i oppropet) bør latinen anvendes uplettet i «klosterkirkene som ikke har spesielt sognekirkelige plikter.»» Forskjellen synes meg å være ikke helt uvesentlig.

Når Hallvard Rieber-Mohn skriver: «Odd Eidem er bekymret. Vi er det ikke», må jeg få lov til å reservere meg, ettersom det her ikke er tale om det redaksjonelle «vi». *Dersom* den gregorianske sang virkelig skal *avskaffes*, må en i det minste ha lov til å være bekymret. Å erstatte den er ikke gjort ved noe trylleslag. Utgangspunktet er heller ikke det beste: noen tusen katolikker med begrenset kunstnerisk skaperkraft — et faktum som norsk, katolsk salmesang bærer så altfor tydelig preg av.

Magne Kringlebotn.

P.S. Alle uthevelser er foretatt av undertegnede.

KRISTIANSAND S.

dampbageriet

KRISTIANSAND S.		
CHRISTIANSANDS BRYGGERI	SJØLYST ENGROS KRISTIANSAND S. Telefon 29 555	SIGURD SØRENSEN Begravelsesbyrå Holbergsgt. 15 — Tlf. 22 153 — 25 717 Egen likbil for transport
 Konditori og Kafé	AGDER MEIERI Kristiansand S.	AGDER SAMSLAKTERI Tlf. 21 300 - 22 033 Kristiansand S.
KRISTIAN FRIVOLD Kjøtt & Pølsevarer Tlf. 22 175 — Kristiansand S.	<i>Christiansands Glasmagasin Brot. Grønningstøt</i>	
<i>Reinhartsen & Co.</i> FISKEFORRETNING Tlf. 25 884 - 22 932	Telefon 22 281 Etabl. 1870	Skippergt. 41 EMIL SYVERTSEN Skotøyforretning Eldste forretning i bransjen. Kristiansand S.
 BOKHANDELEN i Sparebankbygningen Kristiansand S.	A. KRUSE SMITH Entreprenørforretning KRISTIANSAND S	
C. P. WINTERSBORG Spesialforretning i AMATØRFOTO og FILM Sparebankgården — Tlf. 22 016	 Bygningsartikler — Jern & Stål m. m. Tlf. 24 452	

OBS: Bestilling på abonnement, annonser, og henvendelser vedr. adresseforandring, kontingent o.l. bes vennligst rettet til bladets ekspedisjon: St. Olav Bokhandel, Akersv. 5, Oslo. Tlf. 42 31 70.

OSLO

C. Tennant Sons & Co. A.s

Tollbodgaten 27 - Oslo - Telefon 42 18 94

OSLO

*Våre annonsører
er gode firmaer!*

E. Sunde & Co. Røploggerbedrift A/s
Varme- og sanitæranlegg

1/3 NOREXIM

TÅSEN BOK OG PAPIR A/S
ERLING THORNE

Kaj Munks vei 41, Oslo 8
Tlf. 23 02 40

SØREN HANSEN
Kolonialforretning

Langes gt. 6 - Oslo
Telefon 20 37 24

T. S. JACOBSEN

BEGRAVELSESBYRÅ

Ullevålsvn. 1 - Oslo

Tlf. 20 79 06 - 20 79 05
Privat 55 77 87 - 69 43 72

THRONSEN & CO.
BOKTRYKKERI

Bernh. Getzgate 3b, Oslo
Telefon 20 40 02 - 20 70 02

**Til daglig
nytte
og glede**

Omslag til
TELEFONKATALOGEN
i florentinsk
lærplastikk med
dekorative preg.

Ensfarget kr. 15,—
Flerfarget kr. 18,—

Vi sender også pr.
postoppkrav.

Byggevarer - Beslag - Ovner
Verktøy - Fliser - Linoleum
Tapeter - Farvehandlervarer
Kjøkkenutstyr

THIIS & CO. A/S

Haakon VII's gt. 1, Oslo
Sentralbord 41 77 30

WISBECH
ARTIESELSKAP
MAJORSTUA - OSLO
MASKIN- OG ELEKTROTEKNISKE
FABRIKKER

NORENBURG & CO. A.S

MARGARINFABRIKK

OSLO

Leverandør av den bekjente
«NOCO» margarin

HØYESTERETTSADVOKAT

GEORG LOUS

DRAMMENSVERN. 4 - OSLO

Galligani

STORTINGSGET. 22
NEDRE SLOTTSGT. 25
OSLO